

רחל מרחלת על כל העולם

נצחון האהבה

נמצא גואל למסכנה

חחונות, בשבילי הן עניין של יום-יום. לחם חוקי, הייתי אומרת. למרות זאת, הי חחונת שהתקיימה ביום השני שעבר אחרי הצהריים. בבית-כנסת עתיק-יומין בעיר העתיקה, הצליחה לעורר בי התרגשות לא רגילה. אחרי הכל, לא כל יום משלים הי גורל את תוכניתו בצורה מושלמת כל כך, כשהוא נעזר במליונרים מה"ל כדי לשדך שידוכים.

תחת החופה עמדו **שלמה אשרוב** (43) ו**מלכה שפס** (23). הוא — מודריק תיירות ודון ז'ואן מהנודעים שבהם. היא — תופרת צנועה, שהתאהבה בו ממבט ראשון.

היה זה מבט ארוך. שלוש וחצי שנים נמשך הרומן בין השניים, כששלמה קוטע אותו מדי פעם לזינוקים צדי דיים.

למרות זאת, לפני חצי שנה עמדו השניים להיכנס אל מתחת לחופה. בי שנייה האחרונה, נרתע שלמה, גם כל עוד נפשו בו, המשיך בחיי הרווקות הסוערים שלו.

לא תאמינו, אבל מלכה עדיין לא התייאשה. היא המשיכה לשמור לו אמור גים, כמו שאמרים — למרות שהם חדלו אפילו לצאת יחד.

השבוע, השתלמה סבלנותה. רווק הפרא הסוער נכנע סופית, הכניס ראשו לעניבת הרסן.

בכך, באה אל קיצה קאריירה מפוארת של רווק מקצועי, הראוייה להיכנס ל-קלאסיקונים. היא התחילה לפני כארבע שנים, כש

חזרה מיואשת לקופנהאגן, השמיצה שם בעיתונות את כל גברי ישראל. לאחת המסיבות שערך שלמה בבסיס הגיחות שלו, הביא האמרגן **מרקו תורג'מן** ידידה נחמדה. כן, לא קשה לנחש: היתה זו מלכה, שאז נקראה עדיין ארדוש. היא היתה בלונדית שק-טה, ולא מתבלטת. לוא לא היתה מתחילה לצרוח פתאום, באמצע השמחה, ספק אם היה יוצא משהו.

אבל היא צרחה, ועוד איך. הזעיקו רופא, והתברר שיש לה עסק עם חוליה או משהו כזה. לאחר שהיא נפלה יום אחד במדרגות, דיאגנוזה הרופא: אסור להזיז את החוליה.

כך זה התחיל. שלמה, ג'נטלמן מושר לם למרות נסיונו העשיר עם נשים, הכניס את מלכה למיטתו, כשהחידוש בכך היה שהוא עצמו עבר לישון בי סלון. הוא טיפל בה במסירות, עד שיר יכול היה להעביר אותה להדסה בי ירושלים, לידי הנאמנות של ידידו, **ד"ר עמי גלעד**. לזכותו יאמר, שכל זמן שהיתה חולה שלו, הוא התנהג למופת. הקפיד להתעסק רק עם אחרות. רק לאחר שהחלימה, התחיל גם איתה, גילה להפתעתו שהוא זונח, תוך כדי כך, את האחרות.

מלכה הגיבה, למרות אוהרות הידי דים ששלמה הוא לא הטיפוס המתחזק. היא התגרשה מבעלה, נהג מוגית. שלמה טרח גם הוא להתגרש מאשתו, והשניים התקרבו לחופה. ואו, נרתע כאמור שלמה, — עד ש הפעם נשבר סופית.

הוא חזר לצאת עם מלכה מחדש רק לפי ני שבועיים. שבוע לאחר מכן, ביום א', הגיע לארץ המליונר האמריקאי **ליפסון מייב**, שמקים מלון גדול באילת, אותו הוא ימסור לניהולם של **רפי גלסון** ושלמה. המליונר הכיר את שלמה כא-שר זה סייר איתו לפני מספר שנים בי רחבי הארץ, ומאז נשאר השניים ידי-דים, ושלמה אף התי ארח מספר פעמים אצל ליפסון באר-צות-הברית.

השעה היתה שבע בערב, ביום הראשון בשבוע שעבר, כשי המליונר בן ה-43 נכנס למסיבה שערכו למענו רפי ושלמה באילת. החוגגים הא-חרים במסיבה היו עסקים בטריפת 11 הסרטנים הענקיים שכיטו את השולח-נות, אולם ליפסון הבחין במבט ראשון, במשהו הרבה יותר מעניין: "למה לא מעניין?"

תחתון איתה? הוא שאל את שלמה, לא-חר שמבטו נפל על מלכה. "נגמור את הלובסטר, ונחליט אחר כך", ענה שלמה בפה מלא.

ההמשך היה בקצב אמריקאי: שלמה גמר את בילעו, החליט, ליפסון צילצל לירושלים, גייס רב רפורמי ממידועיו, ולמחרת כבר עמדה כל הכנופייה במלון המלך דויד, כשהם מחזקים את ליבם לקראת האירוע המרגש בבאר הדחוס. היו שם, בין היתר, ד"ר עמי גלעד ואשתו **רות**, אל"מ (מיל) **עמוס בנן**, כיום איש-עסקים באפריקה, ואשתו הי-יפהייה **ציפי**, ד"ר **ינקל**, שסיפק את הסרטנים המקוריים למסיבת יום האתמול, הרווק הפלייבוי המושבע, **דני הסירוב**, שבא לראות בשקיעתו של אל נוסף, הסביר האל, בהתנצלות: "מלכה ניצ-חה את כל החתיכות שעברתי, כי היא היחידה שהאבה אותי ממש".

סולימן חאג'

כאשר שפכה היפהייה בת ה-16, **ביאטריס שורץ**, הידועה בעברית כי ברכה שמעוני, את ליבה בפני לפני שבו עיים (מחר אזיל דמעה — אולי! הער-לם הזה 1789) — ספק אם ציפתה לתוצ-אה שהגיעה אלי השבוע.

ספק אם ציפתה שמישהו בעולם הי-אכזר הזה אכן יחוש לעזרתה, בעקבות וידיייה, בו קבלה: "איש לא אהב אותי, כולם רק השתמשו בי".

אז מסתבר שיש לפחות אחד שמוכן, בעקבות התכבה, גם לאהוב אותה, ולא רק להשתמש בה.

זהו **סולימן אחמד חאג'**, צעיר תושב נצרת, שגם אם איננו מוכר לי אי-שית, הרי תמונתו לפחות, ששיגר אלי, עושה רושם סולידי בהחלט. "קראתי את הטרנדיה של ביאטריס", כותב לי סולי-מן, מסגר ושרטט בניין מצליח בן 31 ו-165, "ובאמת נודעזעתי מאוד. והני

מודיע לערה — זו שאני מוכן להתחתן איתה ולאפשר לה לצאת להונגריה."

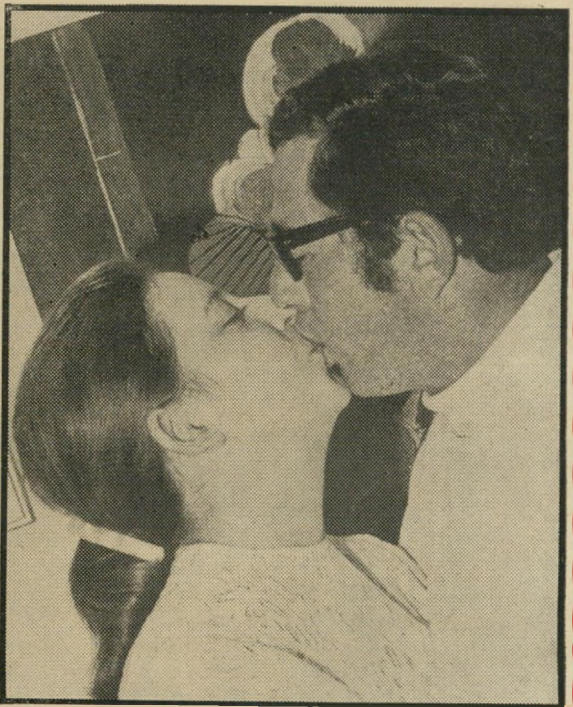
כדי שביאטריס לא תחיה בהרגשה ש-היא נאלצת לקנות חתול בשק, מוסר סולימן בגילוי-לב גמור את פרטי מצבו המשפחתי: "אני אלמן", כותב הוא, "ו-יש לי ילדה שנמצאת אצלי אמי ואחיותי, מאז שהתאלמנתי. הן כבר הודיעו לי שהן בשום פנים ואופן לא מוכנות לוותר על הילדה, כי הן התאהבו בה מאוד.

ביאטריס שורץ

"אבקש למסור את מכתבי זה לבר-כה", מסיים סולימן.

אני מוסרת, אם כן. ואם לדעתי שלי ברכה היתה שואלת, הרי שהיא היתה מעיינת במכתב זה בכובד ראש. ספק אם קיבלה הצעת עזרה כה נוגעת-ללב מאלפי פרפרי-הלילה הדיזנופיים שאפפו אותה מאז עמדה על דעתה. נראה איך זה יתקדם.

שלמה אשרוב ורעייתו

שלמה נפרד מאשתו יהודית. בעצם, היא התחילה עוד הרבה לפני כן — אבל זה באמת כבר פרדי-היסטוריה. אני אתרכו כנאן רק בתקופה המודרנית. כפרידתו מיהודית, למרבית ההפתעה, היה זה דווקא שלמה הצד תמים בי עסק. טוב, נו, תמים יחסית. אשתו התי אהבה בחבר הכי טוב שלו, והכלה אחי ריו למידיבר ארץ לא נודעת.

השניים לא טרחו להתגרש: שלמה פשוט נפרד מאשתו בנשיקה. ארו את הפקלאות, ושכר לעצמו דירת-רווקים בי יער, שהפכה בסיס לגיחותיו, שהפכו מפורסמות ברחבי הארץ. כמדריך תיי-רות, יכול היה שלמה לבצע גיחות בכל מרחבי ישראל, תוך שהוא משלב עס-קים בתענוג.

תקצר היריעה לפרט את שמות כל הגיחות שלו. אולי אסתפק באחת הי-ידועות, התיירת הדנית היפהייה **אולדה אנרגרד**, שאחרי הרומן שלה איתו,

"לא היה בינינו שום רומן"

זוכרים שסיפרתי לכם בשבוע שעבר (הלכה הדירה בעיקבות הכלה) על הי רומן שנדלק בין מליונר אמריקאי מסויים לבין **שושנה לוי**, עד לאחי רונה אשת יחסי הציבור של המרכז הישראלי לתכשיטים וידידתו של **יצחק ינוש**? וכיצד בעקבות רומן זה, השי-ליכה שושנה את ינוש ממעונס המי-שותף, שהוא בעצם מעונו שלו?

איפה, אז דובים ולא יער, טוענת בתוקף שושנה הבלונדית, בעלת האף המתקדול בחינניות אל על: "המליונר הזה, **ג'רארד ברנפמן**, (300 מיליון דולר) הוא בסך-הכל אחד המשקיעים במרכז לתכשיטים, ומאחר שאני הייתי אז אשת יחסי-הציבור של המוסד, הרי צאתי אותו בכמה הדמיונות, אבל רומן זה מגוחך. מעולם לא יצאתי איתו לבדי. כמה פעמים היה איתנו החבר שלי, ינוש, ובהזדמנויות אחרות היו איתנו גם חבריה אחרים."

אז איך בכל זאת נולד הרומן שלא נולד? זה, הכל השמצה מכוונת של חבר טוב של ינוש, שניסה להתחיל איתי, ואני סילקתי אותו מביתי. ככה הוא ניסה עכשיו להתנקם בי". כן, הבינותי.

דו"ח מגאולה נוני

"קשה לי לתאר לך במילים את ההצי-לחה שלי כאן במינכן." אחרי פתיחה כזאת, אפשר שלא להיות מרותקת? הפתיחה, וההמשך, שייכים ל**גאולה נוני**, שעזבה אותנו, כפי שאתם זוכי-רים — מובן שאתם זוכרים — לפני כחודשיים, לאחר נישואיה ל**היינץ לידר**, ויצאה לווינה מקום מגוריו. איך הגיעה אם כן מווינה למינכן? מעשה שהיה, כך היה, ואני מצטטת את העלמה עצמה:

"פתאום קיבלתי טלפון מעמוס מרוז שאבוא אליו מייד לשחק שם, כי הכיר-כבת שלו חלתה. ארוזתי את הבת שלי, יצאתי למינכן, ותוך ארבעה ימים למדתי את הטקסט בגרמנית. מחיאות הכפיים ורקיעות הרגליים עם כל יציאה שלי — לא תאמיני. לא שמעתי כאלה באף הצגה שלי בארץ. היו לי כעשרה מסיכים. בערב הראשון עמדתי פשוט על הבמה ובכיתי מהתרגשות."

וכדי לעשות את השימחה מלאה, נראה שגם חיי המשפחה עולים יפה. היינץ, מסתבר מדברי גאולה, הוא היצור המק-סים ביותר שהכירה. "נכון שאהבתי כבר גברים אחרים", היא מסבירה לי, "אבל זאת היתה סתם אהבה".

היצור השני המקסים ביותר שהכירה, היא בתה, שאותה היא לוקחת איתה לכל מקום, ולא נפרדת ממנה לרגע. "כך שיש לי באמת הכל, הכל הכל, ואני נורא מאושרת."